

BENEZOUELA – Πλέον η κριτική δεν ασκείται μόνο από τη Δεξιά, αλλά ακούγεται στους δρόμους, από έναν λαό που συνεχίζει να πιστεύει στην επανάσταση αλλά απογοητεύεται από τα ελλείμματά της.

Της **Χριστίνας Πάντζου**

Οι συζητήσεις φουντώνουν στο εσωτερικό του τσαβικού κινήματος και οι εξ αριστερών κριτικές που διατυπώνονται από κοινωνικές και πολιτικές οργανώσεις και προσωπικότητες πολλαπλασιάζονται, οδηγώντας τον πρόεδρο Νικολάς Μαδούρο -παρά τις φραστικές αντιπαραθέσεις μαζί τους- στην απόφαση να προχωρήσει έως τις 15 Ιουλίου σε πλήρη αναδιάρθρωση όλων των θεσμών της δημόσιας διοίκησης, μακριά από γραφειοκρατία, συντεχνιακές λογικές και διαφθορά. «Θα τα αναθεωρήσουμε όλα: τις μεθόδους δουλειάς, το πώς συζητούνται τα θέματα, το πώς παίρνονται οι αποφάσεις» υποσχέθηκε ο Μαδούρο, καλώντας τον λαό να καταθέσει τις προτάσεις του.

Στην πραγματικότητα η υπόσχεση για «επανάσταση μέσα στην επανάσταση», που έχει ακουστεί κι άλλες φορές, είναι μια διαδικασία επανόρθωσης λαθών που απειλούν να εξαντλήσουν την υπομονή των λαϊκών στρωμάτων που στηρίζουν την μπολιβαριανή επανάσταση.

«Μπερδεύουν τον λαό»

Οι πρόσφατες καταγγελίες του πρώην υπουργού Σχεδιασμού, Χόρχε Χιορντάνι (που ήρθαν καθυστερημένα, λίγες ημέρες μετά την αντικατάστασή του, ενώ ήταν επί χρόνια αρχιτέκτονας της κυβερνητικής πολιτικής), αλλά και άλλων στελεχών του κυβερνώντος PSUV (Ενοποιημένο Σοσιαλιστικό Κόμμα Βενεζουέλας), για εκατομμύρια που έχουν χαθεί από τα δημόσια ταμεία, για απροθυμία της κυβέρνησης να αντιμετωπίσει τη διαφθορά και σοβαρά λάθη πολιτικής που έχουν οδηγήσει σε κρίσιμα οικονομικά προβλήματα, αντιμετωπίστηκαν από τον Μαδούρο ως «αιτιάσεις μιας μπαγιάτικης Αριστεράς» και «ταλαντευόμενων μικροαστών που θέλουν να μπερδέψουν τον λαό, την ώρα που ο εχθρός θέλει να καταστρέψει τα πάντα».

Πλέον η κριτική δεν ασκείται μόνο από τη Δεξιά, αλλά ακούγεται στους δρόμους, από έναν λαό που συνεχίζει να πιστεύει στην επανάσταση αλλά απογοητεύεται από τα ελλείμματά της, όπως γράφει ο αναλυτής Νίκμερ Εβανς: «Εναν λαό που όταν κάνει ουρά για να προμηθευτεί αγαθά σε έλλειψη στις λαϊκές αγορές κριτικάρει την κακοδιαχείριση του δημόσιου τομέα ή τις υποσχέσεις που έδωσε ο Μαδούρο το 2013 για «δίκαιες τιμές» και που τώρα έγιναν ελαστικές, κερδοσκοπικές, άφταστες για την τσέπη του. Κριτικάρει δημόσιους λειτουργούς που εκμεταλλεύονται τη θέση τους για να οικειοποιηθούν δημόσιους χώρους ή να αυθαιρετήσουν. Κριτικάρει όταν το κέντρο πληροφορικής μιας κοινότητας δεν δουλεύει επί δύο χρόνια γιατί δεν στάλθηκε ποτέ τεχνικός ή όταν η πρόσβαση στη γειτονιά του παραμένει ένα τούνελ μαύρων νερών αποχέτευσης. Και απογοητεύεται όταν ένα από τα μεγάλα οράματα του Τσάβες, η Gual y Esraña, ένας «πιλότος» για να δημιουργηθούν παραγωγικές κομμούνες στα αστικά κέντρα, σήμερα κατέληξε ένας ιδιωτικός χώρος στάθμευσης».

Η έναρξη των πρώτων εργατικών διαδηλώσεων για δουλειά, συλλογικές συμβάσεις, μισθούς και συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων αποτελεί έκφραση αυτής της δυσαρέσκειας που η κυβέρνηση παρακολουθεί με ξεχωριστή ανησυχία. Προ ημερών, η Ομοσπονδία Εργατών της Ηλεκτρικής Βιομηχανίας

Ξεκίνησε κινητοποιήσεις ζητώντας από την κυβέρνηση να αντιμετωπίσει τα προβλήματα τροφοδοσίας ηλεκτρισμού της χώρας και να αντικαταστήσει την ηγεσία της κρατικής Corroelec, που αύξησε κατά 60% τις αμοιβές των μελών του Δ.Σ. της, ενώ πολλοί εργάτες παραμένουν απλήρωτοι. Στην Πολιτεία Λάρα, στα τέλη Ιουνίου εργάτες διαδήλωσαν ζητώντας τον άμεσο εργατικό έλεγχο των παραγωγικών μονάδων και μια εβδομάδα αργότερα κινητοποιήθηκαν ξανά μαζί με εκπαιδευτικούς που εδώ και δύο μήνες βρίσκονται στον δρόμο απαιτώντας τους απλήρωτους μισθούς τους.

Πολιτικές διεργασίες

Είναι μια κρίσιμη στιγμή των πολιτικών διεργασιών, καθώς από τη μία εντείνονται οι πιέσεις της δεξιάς αντιπολίτευσης και από την άλλη αυξάνει η εσωτερική αμφισβήτηση προς την ηγεσία του Μαδούρο. Κάποιοι μιλούν για συμπτώματα της παρακμής των ετερόκλητων δυνάμεων που συσπειρώθηκαν γύρω από το σχέδιο του Τσάβες και που μετά τον θάνατό του εκδηλώνονται με τον διχασμό ανάμεσα σε διάφορες τάσεις στην κυβέρνηση.

Και για άλλους αυτή η συζήτηση εκφράζει την ίδια τη ζωντάνια του τσαβισμού, ενός πλατιού κινήματος στο οποίο πάντα συνυπήρξαν διαφορετικές τάσεις: από τμήματα που προτείνουν έναν κρατικό καπιταλισμό με κοινωνικές πολιτικές έως άλλα που προτάσσουν τις πιο ριζοσπαστικές προτάσεις του Τσάβες, όπως συμπυκνώνονται στο σύνθημα «κομμούνα ή τίποτα». Δύο διαμετρικά αντίθετες αντιλήψεις για τον ρόλο του λαού: η μία τον θεωρεί αποδέκτη πολιτικών αναδιανομής και η άλλη επαναστατικό υποκείμενο ικανό να αναλάβει όλο και μεγαλύτερη εξουσία για να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό του 21ου αιώνα, που βασίζεται στη συμμετοχική δημοκρατία με πρωταγωνιστή τον λαό. Αυτή η αντίθεση εκφράζεται ως αντίφαση της ίδιας της διαδικασίας και διαποτίζει οριζόντια όλες τις δομές της.

Η συζήτηση εντείνεται και ενόψει του έκτακτου συνεδρίου του PSUV, που θα γίνει στις 27-29 Ιουλίου και όπου οι διαφορετικές αντιλήψεις θα τεθούν επί τάπητος. Εκεί θα φανεί πόσο βαθιά θα φτάσει το μαχαίρι στην πληγή κι αν θα αποφευχθεί η οπισθοδρόμηση που κάποιοι προειδοποιούσαν εδώ και τουλάχιστον δύο χρόνια πως υποβόσκει στο εσωτερικό της μπολιβαριανής διαδικασίας.

Πηγή: efsyn.gr